

til Fordel baade for den Mellemandel, der havde købt Varer, og for de Forbrugere, der havde købt Varer, sagde, at Centralkontorets Virksomhed i saa Henseende kun var at følge den private Handel, idet det var den private Handel, der satte Priserne ned, og Centralkontoret, som fulgte med, saa er dette jo en fuldkommen Misforstaaelse. Den højtærede Landbrugsminister ved jo meget vel, at naar den private Importør paa et vist Tidspunkt har solgt et Kvantum til en Mellemandler, maa denne Mellemandler betale det, han i Kontrakten har paataget sig at betale, og naar Landbrugerne i September eller Oktober 1920 overfor den private handlende har forpligtet sig til at tage en Vare til 38 Kr., maa de betale disse 38 Kr., hvilke Priser der saa senere findes paa Verdensmarkedet. Det, Centralkontoret er i Stand til, er at godtgøre de nedadgaaende Priser ogsaa for de tidligere afsluttede Handler. Det er meget rigtigt, at for de senere Handler, som ikke er sluttede endnu, sætter den private Handel Priserne ned i Overensstemmelse med Verdensmarkedet, og der maa Centralkontoret følge med. Men naar den højtærede Minister siger, at Centralkontoret, hvis det havde monopoliseret Indførselen, selvfølgelig vilde have opretholdt sine Priser, er det kun rigtigt, hvis den højtærede Minister vilde have opretholdt disse Priser. Netop fordi Virksomheden har været af den Art, den var, fordi den har indvundet et Overskud, som ligger i Penge i Statskassen, hvorfra nu end dette Overskud stammer, vilde den højtærede Landbrugsminister have været i Stand til, ogsaa hvis Virksomheden havde været fuldkommen monopoliseret, at anvende dette Overskud til at nedsætte Priserne, og den højtærede Minister ved jo, at den Fremgangsmaade vilde han altid have fundet Tilslutning til, ogsaa fra den Side, hvortil jeg hører.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kornordningen og dens Resultater var det jo kun foreløbige Oplysninger, vi fik. Den højtærede Landbrugsminister erklærede, at man endnu aldeles ikke kunde overse dette, og det er naturligvis rigtigt, endnu vil de endelige Tal ikke kunne foreligge. Men jeg skulde dog tro, at den højtærede Landbrugsminister, lige saavel som han i Sommer kunde opstille et Budget, som han tog visse Forbehold overfor, nu vilde kunne opstille et Budget med de nødvendige Forbehold og sige, hvilken Balance der sandsynligvis med det nuværende fuldstændige Kendskab til Høsten og de indgaaende

Kvantiteter og de nuværende Priser og Udsigterne for Eksporten vilde komme paa Budgettet. I Sommer erklærede den højtærede Landbrugsminister i Anledning af det Budget, han havde stillet op og taget visse Forbehold overfor, at Statens Udgift at dække ved Skatter og andre Indtægter vilde blive 20 Millioner. Hvor meget mener han nu, det vil blive? Det er det, der spørges om, og det maa han nogenlunde kunne sige.

I øvrigt var det interessant at høre, hvorledes den højtærede Minister vilde have sin Forelæggelse af Loven i Sommer opfattet. Enhver vil nu se, at det var en forsigtig Mand, der traadte frem, en Mand, som ikke i nogen Henseende erklærede, at den Lov vilde blive billigere end nogen af de tidligere, en Mand, som i ingen Henseende paastod, at der nu var tilvejebragt en Ordning, som kunde hvile i sig selv; det var et Ord, som andre havde sagt, den højtærede Landbrugsminister havde aldrig udtalt et saadant Ord. Det var en forsigtig Mand, som sagde, at det var muligt, at denne Lov vilde bringe 20 Mill. Kr.s Underskud, men det var ogsaa muligt, den vilde bringe 70 Mill. Kr.s Underskud. Det var overhovedet en Mand, som med Hensyn til det finansielle stillede sig saaledes, at Befolkningen fik Indtrykket af, at det var ganske usikkert, hvad det var for en Lov, man i finansiell Henseende gik i Møde. Det var ogsaa paa Grund af disse forsigtige Udtalelser, at det konservative Folkeparti, som stemte for Kornloven, erklærede, at de maatte lægge det finansielle Ansvar ganske fra sig, de maatte lade de finansielle Beregninger hvile paa Finansministeren. Det var meget forsigtigt gjort af det konservative Folkeparti, det viste, at det ogsaa var forsigtigt, og forsigtigt paa samme Maade, som den højtærede Landbrugsminister nu viser sig at have været.

Der kommer imidlertid et Øjeblik, hvor der kan være Anledning til at undersøge, om det nu ogsaa forholder sig helt saadan, som Landbrugsministeren fremstiller det, hvor der kan blive Anledning til at undersøge, om det ikke var fra anden Side, man drog hans Beregninger i Tvivl, om det ikke var fra anden Side, man sagde, at hans Høstberegninger ikke kunde slaa til, at de var urigtige og urimelige, at de hvilede heller ikke paa de Kendsgerninger, der den Gang forelaa, at det var sandsynligt, at der overhovedet ikke vilde blive nogen som helst Eksport af Rug og Hvede, at derfor de 30 Mill. Kr.s